

ข้อมูลพื้นฐานโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบบโขง ตำบลสบบโขง อำเภอมวกก่อ จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติความเป็นมา

เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๗ จังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือถึงมูลนิธิโครงการหลวงขอให้ตรวจสอบข้อมูลพื้นที่

หมู่ที่ ๓ บ้านแม่หลวงหลวง ตำบลสบบโขง จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมทั้งความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสถานีโครงการหลวงเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพการเกษตรให้แก่เกษตรกรที่มีฐานะยากจน และในวันที่ ๑๔ และ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๗ คณะเจ้าหน้าที่สำนักพัฒนาเกษตรที่สูง (ชื่อเดิม) ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อและสถานะเป็นสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้ร่วมกับนายอำเภอมวกก่อเข้าไปตรวจสอบพื้นที่ ต่อมาในวันที่ ๑๗ และ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ หม่อมเจ้าภิศเดช

ราชินี ประธานมูลนิธิโครงการหลวง พร้อมด้วยคณะผู้บริหารของโครงการหลวง ได้เสด็จเยี่ยมพื้นที่และพบปะราษฎร จากนั้นในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้รายงานผลการตรวจสอบเสนอจังหวัดเชียงใหม่

สภาพทั่วไป

ขนาดที่ตั้ง

พื้นที่รับผิดชอบของโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบบโขง ครอบคลุมพื้นที่ ๓ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านแม่หลวงน้อย หมู่ที่ ๒ บ้านแม่หลวงหลวง หมู่ที่ ๓ และบ้านพะเปี้ยวหมู่ที่ ๑๑ อยู่ห่างจากเชียงใหม่ ๒๒๗ กิโลเมตร อยู่ห่างจากอำเภอมวกก่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ๓๕ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๖๖.๗๙ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๔๑.๗๔๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๖ ของพื้นที่ตำบลสบบโขง

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขงโดยทั่วไปเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อน มีที่ราบตาม

ข้างหุบเขาลาดเทจากทิศ
ตะวันออกสู่ทิศตะวันตก มี
ความสูงจากระดับน้ำทะเล
ปานกลางระหว่าง ๘๐๐ -
๑,๑๙๖ เมตร

ลักษณะดิน

พื้นที่ต่ำบดสโขง

ดินมีการผสมกันของดิน
หลายชนิด ซึ่งเกิดจาก
ตะกอนลำน้ำพัดมาทับถม
กันได้แก่ ดินชุดตอยปุย

และดินชุดเชียงแสน มีคราบอุดมสมบูรณ์ดี โดยมีปริมาณ
อินทรีย์วัตถุ ร้อยละ ๕.๔๘ ปริมาณฟอสฟอรัส ๓๖ mg/kg
โพแทสเซียม ๖๖ mg/kg และมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง
(pH) = ๖.๕ พื้นที่ทำการเกษตรของบ้านแม่หลวงหลวง แม่
หลวงน้อย และพะเยี้ยว มีศักยภาพในการทำนาในช่วงฤดูฝน
ปลูกพืชผักและพืชไร่ในฤดูแล้ง หากมีการจัดการน้ำที่ดีและมี
แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง และได้รับการ
สนับสนุนให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์บำรุงดินอย่างเพียงพอ จะทำให้
เกษตรกรสามารถปลูกพืชหมุนเวียนได้ตลอดทั้งปี

ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขง มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนระหว่างเดือนมีนาคม -
พฤษภาคม ฤดูฝนระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม และฤดูหนาวระหว่างเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ โดยมีอุณหภูมิ
เฉลี่ย ๒๐.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด ๓๑.๐ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด ๗ องศาเซลเซียส มีปริมาณ
น้ำฝนเฉลี่ย ๑,๘๐๐ มิลลิเมตร (ที่มา: หน่วยจัดการต้นน้ำแม่หลวงปี
พ.ศ. ๒๕๔๗)

แหล่งน้ำที่สำคัญของโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขง

แหล่งน้ำธรรมชาติ

เป็นแหล่งต้นน้ำแม่หลอง มีปริมาณน้ำมากและไหลผ่านหมู่บ้านตลอดปี มีปริมาณน้ำฝนมากในฤดูฝน แต่พื้นที่ตอนมักขาดแคลนน้ำใช้ในฤดูแล้ง มีประปาภูเขาแต่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีถังพักน้ำเพียงพอ และไม่มีระบบกรองน้ำ และระบบเติมสารคลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อโรค

ป่าไม้

พื้นที่ตำบลสบโขงมีสภาพเป็นป่าดิบเขา พื้นที่ป่าเป็นดินร่วนปนทราย อุดมไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งพันธุ์ไม้ยืนต้นสกุลก่อ (Fiancée) ไม้พื้นล่างจำพวกมอสไลเคน ฝอยลม สะเกดลม ไม้เลื้อยจำพวกเหง้าน้ำทิพย์ กาฝากจำพวกขนุนดิน รวมทั้งพันธุ์สัตว์ทั้งสัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำที่หายากและพบเฉพาะถิ่น ซึ่งมักไม่พบในป่าประเภทอื่น ป่าดิบเขาเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ และเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่ายิ่ง

การคมนาคม

พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขงอยู่ห่างจากตัวอำเภออมก๋อย ระยะทาง ๓๕ กิโลเมตร เป็นถนนลูกรัง มีคอนกรีตเสริมไม้ไผ่เป็นบางช่วง สร้างโดย อบต. สบโขง เป็นถนนที่แคบและมักชำรุดเสียหายมาก ในช่วงฤดูฝน ส่วนถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านแม่หลองน้อยและบ้านพะเบี้ยวเป็นถนนที่ลาดชันเข้าถึงลำบากมากระยะเวลาในการเดินทางจากสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ถึงโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขง ใช้เวลาในการเดินทาง ๔ ชั่วโมง ๕๓ นาที (ระยะทาง ๒๑๕ กิโลเมตร)

โครงสร้างพื้นฐาน

๑. ถนน โดยกรมโยธาธิการ

๒. ระบบไฟฟ้า

- มีไฟฟ้าพลังงานน้ำ ทั้ง ๓ หมู่บ้าน สร้างโดย
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

- มีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทั้ง ๔ หมู่บ้าน สร้างโดย
สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภออมก๋อย

- มีไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ ทั้ง ๓ หมู่บ้าน สร้างโดย
สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภออมก๋อย

- การสื่อสาร ทั้ง ๓ หมู่บ้าน มีโทรศัพท์ทางไกลชนบท
สาธารณะและมีหอกระจายข่าว

- ประปาภูเขา

สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ประชากร

โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขงมี ๗ หมู่บ้าน มีจำนวนครัวเรือน ๓๗๒ ครัวเรือน มี
จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒,๕๖๖ คน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยภูเขาเผ่ากะเหรี่ยงสะกอ (Sgaor) หรือ ปกาเกอะญอ

บ้าน	หมู่ที่	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน ประชากร
แม่หลองน้อย	๒	๗๑	๔๘๕
มุแมเ	๒	๒๘	๒๑๔
แม่หลองหลวง	๓	๑๐๕	๗๔๒
กออี	๓	๓๘	๒๗๕
พะเปี้ยว	๑๑	๖๓	๒๖๒
มอคี	๑๑	๔๒	๒๐๒
ยางราชา	๑๑	๒๕	๓๘๖
รวม		๓๗๒	๒,๕๖๖

ผู้นำชุมชน

มี ผู้นำชุมชน คือ นายชนะชัย ฤทธิธรรักษ์ (กำนันตำบลสบโขง) นายอัศรพล นพรัตน์พงศ์ไพล (นายกอบต.) นายอนุวัติ จิรวินทยาคุณ (ปลัดออบต.สบโขง) นายรณชัย แสงสว่าง (ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓) นายเสาะควา หยาจ (ผู้ใหญ่บ้านบ้านพะเปี้ยว) นายแกะดี แสงรุจิรา (ผู้นำศาสนาคริสต์บ้านแม่หลงหลวง) และ นายพะเพลอะวา วัน เจริญใหม่ (ผู้ใหญ่บ้านแม่หลงน้อย)

การศึกษา

พื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขงมีโรงเรียนระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษาจำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนแม่หลงน้อย และมีศูนย์ศึกษาชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” (ศศช.) ๑ แห่ง ที่บ้านพะเปี้ยว มีนักเรียน ๖๓ คน และครู ๑ คน ศูนย์พัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ออบต.สบโขง จำนวน ๑ แห่ง มีนักเรียน ๓๐ คน และครู ๓ คน

การสาธารณสุข

ประชาชนตำบลสบโขงใช้บริการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแม่หลงหลวง โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำ จำนวน ๘ คน เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ๓ คน และเจ้าพนักงานผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย จำนวน ๓ คน เจ้าพนักงานทันตกรรม ๑ คน พนักงานลงข้อมูล ๑ คน

การประกอบอาชีพ

อาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร พืชหลักที่ปลูก คือ ข้าว มีหลากหลายพันธุ์ ได้แก่

พันธุ์ข้าวนา : พันธุ์ปิ่นตบะคี และพันธุ์ปิ่นตบะกอ มีพื้นที่ปลูก ๑,๔๙๓ ไร่ เกษตรกร ๓๑๙ ราย

พันธุ์ข้าวไร่ : พันธุ์ปิ่นหม้อพะทอ, พันธุ์ปิ่นบอแมะ, พันธุ์เคาะแหละแดร, พันธุ์ปิ่นพะคู (ข้าวเหนียว)

และพันธุ์ปิ่นอิงอู มีพื้นที่ปลูกแยกเป็นข้าวไร่ ๖๖๓ ไร่ เกษตรกร ๑๘๓ ราย

รวมทั้งปลูกพืชผัก ได้แก่ มะเขือเทศ, พริก และกะหล่ำปลี จำนวน ๒,๘๗๙ ไร่ โดยมีธุรกิจเอกชนเข้าไปส่งเสริม

รายได้

ประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๕,๑๗๒ บาทต่อคนต่อปี (ข้อมูลจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ. พ.ศ. ๒๕๕๖)

การถือครองที่ดิน

ราษฎรในพื้นที่ตำบลสบโขงมีการถือครองที่ดินเฉลี่ย ๑๘.๗๕ ไร่/ครัวเรือน มีพื้นที่ทำกินสูงสุดที่ ๑๖ - ๒๐ ไร่/ครอบครัว และต่ำที่สุด ๖ - ๑๐ ไร่/ครอบครัว

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ราษฎรในพื้นที่ตำบลสบโขงมีพื้นที่ทำกินอยู่ระหว่างที่ราบตามหุบเขาไปจนถึงที่ลาดชันตามภูเขา โดยการทำนาปลูกข้าวไร่ และพืชผักในฤดูฝน

แหล่งเงินทุน

ประชากรตำบลสบโขง อาศัยแหล่งเงินทุนจากกองทุนหมู่บ้าน แหล่งเงินทุนนอกระบบ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธกส.)

การรวมกลุ่มของเกษตรกร

เกษตรกรตำบลสบโขงมีการรวมกลุ่มทางด้านการเกษตรเพื่อเป็นตัวแทนในการประสานงานระหว่างเกษตรกรกับนายทุน ได้แก่ กลุ่มผู้ปลูกมะเขือเทศ กลุ่มผู้ปลูกพริก และกลุ่มผู้ปลูกกะหล่ำปลี

ผลผลิตทางการเกษตร

ได้แก่ข้าวนา ข้าวไร่ รวมทั้งพืชผักต่าง ๆ ได้แก่ มะเขือเทศ, พริก และกะหล่ำปลี เสาวรส อะโวคาโด

แหล่งท่องเที่ยว

พื้นที่ตำบลสบโขงไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวชาตินิยมท่องเที่ยวชมป่าและสัมผัสอากาศเย็น

ปัญหา อุปสรรค และศักยภาพของตำบลสบโขง

ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนา ของตำบลสบโขง แบ่งเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา เกษตรกรมีฐานะยากจนมีอาชีพหลักคือการเกษตร ได้แก่ ปลูกข้าวไร่ ซึ่งผลผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภคและไม่มีอาชีพเสริม ในการปลูกพืชเศรษฐกิจโดยการส่งเสริมของภาครัฐกิจเอกชน ได้แก่ มะเขือเทศ พริก และกะหล่ำปลี มีการใช้สารเคมีสูงส่งผลกระทบต่อสุขภาพของเกษตรกรและมีรายได้ไม่แน่นอน ส่วนการเกษตรเลี้ยงกระป๋องไม่ได้รับการส่งเสริมและแนะนำทางวิชาการอย่างต่อเนื่องทำให้เป็นโรค

ความต้องการ เกษตรกรต้องการความรู้ด้านการเกษตร พันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับพื้นที่ การเพิ่มผลผลิตข้าวไร่ การสนับสนุนวัคซีนป้องกันโรคสัตว์และให้คำแนะนำการดูแลรักษาสัตว์ รวมทั้งการจัดตั้งกลุ่มสหกรณ์เพื่อให้มีแหล่งเงินทุนและมีอำนาจต่อรองด้านการตลาด

ด้านสังคม

ปัญหา ชุมชนมีปัญหาขาดการศึกษาขั้นพื้นฐานและไม่รู้หนังสือจำนวนมาก ปัญหาการเมืองท้องถิ่นที่อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานร่วมกันของเกษตรกรในชุมชน ปัญหาด้านสุขอนามัยพื้นฐานที่เกิดจากการบริโภคอาหารและน้ำดื่มที่ไม่สะอาด ปัญหาความห่างไกลของหมู่บ้านที่มีแนวโน้มจะหันมาลักลอบปลูกฝิ่นเพื่อเป็นรายได้ของครัวเรือน และปัญหาการอพยพของแรงงานจากต่างประเทศที่อาศัยเดินทางเข้าประเทศผ่านชุมชนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน

ความต้องการ ชุมชนต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลระดับเด็กเล็กก่อนวัยเรียน การดูแลสุขภาพสุขภาพและอนามัยที่ถูกต้อง รวมทั้งการวางแผนครอบครัว การป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของฝิ่น

ด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยพื้นฐาน

ปัญหา พื้นที่ตำบลสบโขงส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ (โซน C) พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลาดชันเชิงเขาขาดระบบการจัดการน้ำเพื่อใช้สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ที่มีความลาดชันและไม่มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินได้ง่าย การถือครองที่ดินเป็นการถือครองตามธรรมเนียมประเพณีไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ชุมชนมีความจำเป็นต้องตัดไม้ฟันจากป่าเพื่อใช้สำหรับการอุปโภคในครัวเรือนและเผาป่าในฤดูแล้งเพื่อการปลูกพืชไร่ รวมทั้งการคมนาคมยากลำบากส่งผลให้การขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาดทำได้ยากมีการสูญเสียสูง รวมถึงต้นทุนการขนส่งสูง

ความต้องการ ชุมชนต้องการให้รัฐบาลสนับสนุนการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรบนที่ดอนและการปรับปรุงระบบน้ำประปา การสร้างถนนเข้าถึงหมู่บ้านให้สะดวกสามารถใช้ได้ตลอดปี รวมทั้งความรู้ในการฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดินเพื่อใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างยั่งยืน

ศักยภาพของการพัฒนา

พื้นที่ตำบลสบโขงเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ในแง่ของทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ และดิน รวมทั้งมีสภาพภูมิประเทศเป็นที่สูงและภูมิอากาศหนาวเย็นเหมาะสมต่อการพัฒนาการเกษตรตามแนวทางของโครงการหลวง โดยจะเน้นการพัฒนาด้านปศุสัตว์ (การเลี้ยงกระบือและโค) ซึ่งเกษตรกรมีพื้นฐานและประสบการณ์ในการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพของครัวเรือน การพัฒนาข้าวไร่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ โดยทางอำเภออมก๋อยได้กำหนดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะเน้นด้านการศึกษาโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนให้เรียนรู้จากโครงการขยายผลโครงการหลวงสบโขง รวมทั้งใช้สื่อการศึกษาผ่านบุคลากรของโรงเรียนและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนไปสู่ชุมชน โดยมีหน่วยงานต่าง ๆ ในอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลสบโขงเป็นกำลังสำคัญที่จะช่วยผลักดันเพื่อพัฒนาชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ต่อไป

ผู้ปฏิบัติงาน

นายเดชพล กล่อมจ่อหอ
นายภูวไนย ต่ายแต้มทอง
นางสาวประภาพร แสงศรี
นายสุเชาว์ นายหว่าง

ผู้จัดการโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงกลุ่มลุ่มน้ำสาละวิน
ผู้ช่วยผู้จัดการโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงกลุ่มลุ่มน้ำสาละวิน
เจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขง
เจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงสบโขง

คำสั่งจังหวัดเชียงใหม่

เลขที่ 1927/2549

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานโครงการขยายผลโครงการหลวงในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

เพื่อให้การดำเนินงานในพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวงในการพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวเขาและฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำลำธาร โดยการนำองค์ความรู้จากโครงการหลวงไปปรับใช้อย่างเหมาะสมกับสภาพของสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงาน ต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง จึงแต่งตั้งคณะทำงานโครงการขยายผลโครงการหลวงในพื้นที่สบโขงอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ดังต่อไปนี้

1. โครงการขยายผลโครงการหลวงสบโขง อำเภออมก๋อย

(1) นายอำเภออมก๋อย	ประธานคณะทำงาน
(2) ผู้แทนศูนย์ปฏิบัติการพัฒนาที่ดินโครงการหลวง	คณะทำงาน
(3) ผู้แทนสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 1	คณะทำงาน
(4) ผู้แทนศูนย์ทรัพยากรน้ำบาดาลภาค 6	คณะทำงาน
(5) ผู้แทนผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
สาขาอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(6) ผู้แทนสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(7) ผู้แทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(8) ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(9) เกษตรอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(10) ปศุสัตว์อำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(11) พัฒนาการอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(12) สาธารณสุขอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(13) หัวหน้าสถานีอนามัยแม่ฮ่องหลวง	คณะทำงาน
(14) ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษา
นอกโรงเรียนอำเภออมก๋อย	คณะทำงาน
(15) ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ฮ่องน้อย	คณะทำงาน
(16) หัวหน้าหน่วยอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำแม่ฮ่อง	คณะทำงาน

(17) หัวหน้าหน่วยควบคุมโรคติดต่อ นำโดยแมลงอำเภอมก้อย	คณะทำงาน
(18) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสบโขง	คณะทำงาน
(19) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสบโขง	คณะทำงาน
(20) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสบโขง	คณะทำงาน
(21) กำนันตำบลสบโขง	คณะทำงาน
(22) ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2 บ้านแม่หลองน้อย	คณะทำงาน
(23) ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 บ้านแม่หลองหลวง	คณะทำงาน
(24) ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 11 บ้านพะเบี้ยว	คณะทำงาน
(25) เจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
(องค์การมหาชน)	คณะทำงานและ
เลขานุการ

โดยให้คณะทำงานมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- 1) จัดทำแผนบูรณาการ โครงการและแผนปฏิบัติงานประจำปีของโครงการขยายผลโครงการหลวง
แต่ละพื้นที่
- 2) สนับสนุนและติดตามการปฏิบัติงานตามแผนงานและแผนปฏิบัติงานประจำปีที่ได้กำหนดไว้
- 3) รายงานความก้าวหน้าผลการปฏิบัติงาน ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดจนเสนอแนะแนว
ทางการแก้ไขให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ โดยผ่านสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
- 4) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับงานในพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง ตามที่ได้รับ
มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ลง ณ วันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2550

(นายวิชัย ศรีขวัญ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่